

ved det, at ministeren har iværksat et arbejde om de her ting.

Men jeg synes, det er væsentligt, at vi sikrer os, at de knallerter, der må køre 30 km/t. eller for norges vedkommende 45 km/t., kører det og ikke ligger og kører inde i byerne, som nogle har set, med 85-90 km/t.

Med hensyn til den skærpede kontrol og sanktioner mod forhandlere, der har medvirket til at tune knallerterne, er jeg selvfølgelig enig med fru Tove Videbæk i, at vi jo ikke skal have, at medierne skaber den samme situation som den oppe på Mors. Jeg vil nu nok sige, at det virkede meget overbevisende, da nogle forhandlere selv udtalte, at det havde de selvfølgelig medvirket til, så jeg er ikke så bange for den side af sagen, men ellers er jeg ganske enig i det der.

Jeg vil også sige, at det er en politimæssig foranstaltning at sørge for de her ting. Men når man er så vidt, at man kan tage ud med et fjernsynskamera og få nogle til at stå frem og sige, at det der gør vi, så er der vel en vis risiko for, at det er noget, der sker rundtomkring.

En knallert er ikke indrettet til at køre med hverken 50 km/t., 60 km/t., 80 km/t. eller 90 km/t., og selv om hr. Keld Albrechtsen stadig væk har fysikken til at kunne springe ned i vejgrøften, så skal han jo passe på, for visse vejgrøfter er der vand i, og hvis han går hen og drukner i stedet for, ja, så kunne det selvfølgelig være meget problematisk. Så det må vi have sat en stopper for, men det er også det, jeg hører om den her side af sagen.

Lad os så drøfte det, der kan ske på det forskningsmæssige område. Jeg er sådan set meget tryk ved det, der sker i Færdselssikkerhedskommissionen, en cadeau til hr. Karsten Nonbo for det. Jeg tror, det er vigtigt, at vi sætter os ned, og om det så er trafikultur eller det er skadeskultur, vi forsker i, er for mig ikke det store problem. Det er nok to sider af den samme sag.

Men mange tak for en utrolig god time, og jeg tror, at vi alle sammen kan glæde os til, at vi måske kan komme til at medvirke til, at vi skaber en større tryghed i trafikken for unge som for ældre, og at vi får knallerterne til at køre med den fart, som knallerterne er beregnet til at skulle køre med.

Tak for forhandlingen.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslagene overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg foreslår, at forslagene til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Kl. 15.40

Den næste sag på dagsordenen var:

21) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 155:

Forslag til folketingsbeslutning om ligestilling med hensyn til fremmedadoption af danske og udenlandske børn.

Af Pernille Rosenkrantz-Theil (EL), Lissa Mathiasen (S), Anne Baastrup (SF) og Elisabeth Arnold (RV).

(Fremsat 23/3 2004).

Sammen med denne sag foretoges:

22) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 161:

Forslag til folketingsbeslutning om adgang til stedbarnsadoption for registreret partner fra barnets fødsel.

Af Pernille Rosenkrantz-Theil (EL), Lissa Mathiasen (S), Anne Baastrup (SF) og Elisabeth Arnold (RV).

(Fremsat 26/3 2004).

Forslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Lene Espersen):

De to beslutningsforslag, vi behandler her, vedrører begge registrerede partners adgang til adoption, et emne, som vi også for lidt over et år siden debatterede her i salen.

Jeg vil gerne indlede med at gøre det klart, at regeringens overordnede holdning til de omhandlede spørgsmål ikke har ændret sig, og at min tale derfor i det væsentlige vil blive en gentagelse af det, som jeg tidligere har sagt.

Jeg vil starte med beslutningsforslaget om ligestillingen med hensyn til fremmedadoption af danske og udenlandske børn.